

Med hensyn til spørgsmålet om formidlerens straf- eller erstatningsansvar for *uagtsomhed*, kan det imidlertid ud fra en teoretisk betragtning ikke på forhånd udelukkes, at de gældende regler i helt særlige tilfælde vil kunne føre til, at formidleren kan pådrage sig ansvar i en situation, hvor direktivets regler vil føre til ansvarsfrihed.

På denne baggrund er det nødvendigt at gennemføre reglerne om ansvarsfrihed i dansk ret ved udtrykkelige lovbestemmelser herom.

Direktivets regler om formidleransvar opregner de betingelser, hvorunder en formidler kan undgå et retligt ansvar for indholdet af den transmitterede og oplagrede information. Reglerne er forholdsvis detaljerede, og i reglerne indgår tekniske udtryk, der beskriver den virksomhed, som formidleren udøver. I lyset heraf er det fundet rigtigst, at de bestemmelser, der tager sigte på at gennemføre direktivets ansvarsfrihedsregler, udformes således, at de – med visse redaktionelle ændringer – lægges tæt op af direktivteksten. Herved undgås, at der rejses spørgsmål om, hvorvidt ansvarsfrihedsreglerne er korrekt implementeret. Der henvises til lovforslagets §§ 14-16.

### 12.2.2. Foreløbige foranstaltninger

I retsplejeloven findes der regler om foreløbige retsmidler, der kan anvendes for at forhindre eller bringe en retsstridig adfærd til ophør eller for at efterforske eller undersøge, om en sådan adfærd har fundet sted.

Som et eksempel herpå kan nævnes nedlæggelse af fogedforbud, jf. retsplejelovens kapitel 57 (§§ 641-652). Fogedretten kan herunder beslaglægge rørligt gods, såfremt det anvendes eller har været anvendt ved overtrædelse af fogedforbudet, jf. nærmere retsplejelovens § 645, stk. 2. Den, som forsætligt overtræder et fogedforbud eller forsætligt bistår hermed, kan idømmes straf i form af bøde eller fængsel og i forbindelse hermed dømmes til at betale erstatning, jf. retsplejelovens § 651.

Ved lov nr. 216 af 28. marts 2001 er der endvidere med virkning fra 1. april 2001 indsat et nyt kapitel i retsplejeloven – kapitel 57 a (§§ 653-653 d) - om bevissikring ved krænkelse af immaterialrettigheder m.v. Efter retsplejelovens § 653 kan fogedretten under visse betingelser bestemme, at der hos den, der påstås at have krænkelse af immaterialret eller at have begået visse nærmere bestemte overtrædelser af immaterialretslovene, skal foretages en undersøgelse med henblik på at sikre bevis for krænkelsen eller overtrædelsen og dennes omfang. I det omfang det må anses for nødvendigt med henblik på sikring af bevis, kan fogedretten beslaglægge genstande eller dokumenter, li-

gesom fogedretten bl.a. kan fremstille kopier af dokumenter, oplysninger på edb-anlæg, edb-programmer og andet materiale, jf. § 653 b, stk. 1.

Som andre eksempler på foreløbige retsmidler kan nævnes indgreb i meddelelshemmeligheden, jf. retsplejelovens kapitel 71 (§§ 780-791 a), og beslaglæggelse, jf. retsplejelovens kapitel 74 (§§ 801-807 d).

Også uden for retsplejeloven findes der regler om foreløbige retsmidler. Forbrugerombudsmanden har - hvis der er øjensynlig fare for, at formålet ellers ville forspildes – mulighed for at nedlægge et foreløbigt forbud. Stadfæstelsessag skal i så fald anlægges senest næste hverdag, jf. nærmere markedsføringslovens § 21.

Som det fremgår af afsnit C.12.1.5. og C.12.1.7., omfatter direktivets ansvarsfrihedsregler ikke de foreløbige retsmidler, der kan anvendes for at forhindre eller bringe en retsstridig adfærd til ophør eller for at efterforske eller undersøge, om en sådan adfærd har fundet sted.

Det betyder, at de gældende danske regler om foreløbige foranstaltninger kan opretholdes. Dette gælder også for det straf- og/eller erstatningsansvar, der kan pålægges den, som forsætligt overtræder et fogedforbud eller forsætligt bistår hermed, jf. retsplejelovens § 651.

Direktivets ansvarsfrihedsregler, der foreslås gennemført ved lovforslagets §§ 14-16, berører ikke de gældende danske regler om foreløbige retsmidler.

Der findes derfor ikke behov for at indføre regler svarende til direktivets artikel 12, stk. 3, artikel 13, stk. 2, og artikel 14, stk. 3.

### 12.2.3. Overvågning og underretning

Der findes ikke i dansk ret regler, der pålægger formidlere, der er omfattet af direktivets artikel 12-14, en generel pligt til at *overvåge* den information, der fremsendes eller oplagres, eller en generel pligt til aktivt at *undersøge* forhold eller omstændigheder, der tyder på ulovlig aktivitet.

Der er heller ikke regler, der pålægger formidlere en almindelig pligt til at *anmelde* ulovlig aktivitet m.v., men i lovgivningen er der fastsat regler om anmeldelsespligt i særlige tilfælde. Efter straffelovens § 141 har således den, herunder en formidler, som er vidende om, at en forbrydelse mod statens sikkerhed, borgernes liv og velfærd eller mod betydelige samfundsværdier tilsigtes begået, pligt til at forebygge forbrydelsen – om nødvendigt ved anmeldelse til politiet.